ORDONANȚA CURȚII (Camera a șaptea)

8 decembrie 2025*

„Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Pensie de serviciu a judecătorilor – Bază de calcul – Neluarea în considerare a unei indemnizații de detașare – Excludere din motive legate de constrângeri de eliminare a deficitului bugetar – Articolul 2 TUE – Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE – Principiul independenței judecătorilor – Competența puterilor legislativă și executivă ale statelor membre de a reduce remunerația judecătorilor – Condiții”

În cauza C-257/25,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Tribunalul Neamț (România), prin decizia din 7 februarie 2025, primită de Curte la 7 aprilie 2025, în procedura

**B.V.**

împotriva

**I.J.,**

CURTEA (Camera a șaptea),

compusă din domnul F. Schalin, președinte de cameră, și domnii M. Gavalec (raportor) și Z. Csehi, judecători,

avocat general: domnul D. Spielmann,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere decizia luată, după ascultarea avocatului general, de a se pronunța prin ordonanță motivată, în conformitate cu articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții,

dă prezenta

* Limba de procedură: româna.

## Ordonanță

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 2 și a articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE coroborat cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între B.V., care este un judecător pensionar, pe de o parte, și I.J. (Inspecția Judiciară română), pe de altă parte, în legătură cu refuzul acesteia din urmă de a-i elibera o adeverință-tip care să menționeze diurna de detașare ce fusese primită de B.V., în vederea revizuirii drepturilor sale de pensie.

### Cadrul juridic

#### *Legea privind vechiul statut al magistraților*

3 Articolul 82 alineatul (1) din Legea nr. 303 din 28 iunie 2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor (republicată în *Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005), în versiunea aplicabilă litigiului principal (denumită în continuare „Legea privind vechiul statut al magistraților”), prevedea în esență că judecătorii cu o vechime de cel puțin 25 de ani în funcția de judecător „pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, în cuantum de 80 % din baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută lunară sau de salariul de bază brut lunar, după caz, și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării”.

#### *Hotărârea Guvernului nr. 1275 din 18 octombrie 2005*

4 Articolul 7 din Normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1275 din 18 octombrie 2005 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, și ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, referitoare la pensiile de serviciu și la acordarea indemnizațiilor pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani (*Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 979 din 3 noiembrie 2005) prevede la alineatele (1) și (3):

„(1) Cuantumul pensiei de serviciu prevăzute la articolul 82 alineatele (1) și (2) este de 80 % din media veniturilor brute realizate în ultimele 12 luni de activitate înainte de data pensionării […]

[…]

(3) În veniturile brute realizate se includ, pe lângă indemnizația de încadrare brută lunară, sporurile cu caracter permanent sau nepermanent. În veniturile brute nu se includ sumele primite cu titlu de prime, premii, decontări, restituiri de drepturi aferente altei perioade și nici indemnizația egală cu cele 7 indemnizații de încadrare brute lunare prevăzută la articolul 81 alineatul (1) din lege ori alte drepturi fără caracter salarial.”

5 Potrivit articolului 13 alineatul (1) litera (b) din aceste norme metodologice:

„În vederea stabilirii pensiei de serviciu, dosarul de pensie trebuie să cuprindă:

[…]

b) adeverința-tip pentru pensia de serviciu […] întocmită de ultima unitate angajatoare, care va cuprinde vechimea în magistratură, vechimea numai în funcțiile de judecător și de procuror, media veniturilor brute realizate în ultimele 12 luni de activitate înainte de data pensionării și venitul brut realizat la data pensionării”.

***OUG nr. 27/2006***

6 Articolul 13 alineatul (1) litera (a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27 din 29 martie 2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției (*Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 314 din 7 aprilie 2006, denumită în continuare „OUG nr. 27/2006”) prevede:

„Judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți, care sunt detașați sau delegați în altă localitate decât cea de domiciliu, beneficiază, pe toata durata delegării sau detașării, de următoarele drepturi:

a) diurnă în cuantum de 2 % din indemnizația de încadrare brută lunară, dar nu mai puțin decât cuantumul prevăzut pentru personalul din unitățile bugetare”.

***Legea privind noul statut al magistraților***

7 Legea nr. 303 din 15 noiembrie 2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor (*Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 1102 din 16 noiembrie 2022) a intrat în vigoare la 16 noiembrie 2022 și a fost modificată prin Legea nr. 282 din 19 octombrie 2023 pentru modificarea și completarea actelor normative din domeniul pensiilor de serviciu și a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal (*Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 950 din 20 octombrie 2023) (denumită în continuare „Legea privind noul statut al magistraților”).

8 În urma acestor modificări, articolul 211 din Legea privind noul statut al magistraților a fost completat cu un alineat ($4^1$), potrivit căruia, de la 1 ianuarie 2024:

„În baza de calcul pentru stabilirea pensiei de serviciu nu se includ sumele primite cu titlu de prime, premii, decontări, restituiri de drepturi salariale aferente altei perioade decât cea avută în considerare la stabilirea dreptului de pensie, diurne sau oricare alte drepturi care nu au un caracter permanent.”

9 Expunerea de motive a proiectului de lege care a dus la această modificare legislativă prevede că „[r]edimensionarea cuantumului pensiilor de serviciu nu este echivalentă cu exproprierea beneficiarilor de pensii de serviciu, dar se urmărește faptul ca, în cuantumul obligației publice la care este angajat bugetul de stat, drepturile de pensii să scadă față de acest moment. Recalcularea pensiilor de serviciu nu echivalează nici cu restrângerea unui drept constituțional, ci se impune pentru restrângerea cheltuielilor bugetare”.

**Litigiul principal și întrebarea preliminară**

10 Reclamantul din litigiul principal, B.V., a exercitat funcția de magistrat până la 1 decembrie 2022, data pensionării sale. În perioada în care a fost judecător inspector în cadrul Inspecției Judiciare române, și anume între 28 decembrie 2018 și 1 decembrie 2022, el a beneficiat de diurnă de detașare, în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) litera a) din OUG nr. 27/2006, în cuantum de 2 % din indemnizația de încadrare brută lunară.

11 Pentru recalcularea drepturilor sale de pensie, la 10 noiembrie 2022, B.V. a solicitat inspectorului-șef al Inspecției Judiciare române eliberarea unei adeverințe-tip care să indice venitul brut realizat în luna noiembrie 2022, care ar include diurna de detașare. Aceasta s-ar ridica la 10 143 de lei românești (RON) (aproximativ 2 000 de euro) pentru luna noiembrie 2022.

12 Inspecția Judiciară română a refuzat să admită cererea lui B.V. pentru motivul că această diurnă nu face parte din baza de calcul al pensiei de serviciu prevăzută la articolul 82 alineatul (1) din Legea privind vechiul statut al magistraților.

13 În luna noiembrie 2023, B.V. a contestat acest refuz la Tribunalul Neamț (România), care este instanța de trimitere.

14 Din cererea de decizie preliminară rezultă că, de la intrarea în vigoare a Legii privind vechiul statut al magistraților, magistraților români li s-a recunoscut dreptul de a beneficia de o pensie de serviciu în cuantum de 80 % din baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută lunară sau de salariul de bază brut lunar, după caz, și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

15 Instanța de trimitere arată, pe de o parte, că, după ce a calificat diurna de detașare ca fiind un drept de natură salarială, în special în Deciziile din 7 februarie 2022 și din 13 martie 2023, Înalta Curte de Casație și Justiție (România), printr-o Decizie din 11 noiembrie 2024 (*Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 1269 din 17 decembrie 2024), a exclus această diurnă din baza de calcul al pensiei de serviciu și, pe de altă parte, că, de la 1 ianuarie 2024, această soluție este prevăzută în mod expres la articolul 211 alineatul ($4^1$) din Legea privind noul statut al magistraților.

16 În acest context, instanța de trimitere ridică problema dacă, în lipsa unui criteriu obiectiv în reglementarea care guvernează remunerarea judecătorilor, excluderea diurnei menționate din baza de calcul al pensiei de serviciu aduce atingere principiului independenței judecătorilor, care decurge din articolele 2 și 19 TUE, precum și din articolul 47 din cartă, și care impune ca judecătorii să primească o remunerație stabilă și în raport cu importanța și cu particularitățile funcției exercitate. Diverse instrumente internaționale ar pune de altfel accentul pe acest aspect, în special punctul 54 din Recomandarea CM/Rec(2010) 12 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, intitulată „Judecătorii: independența, eficiența și responsabilitățile”, adoptată la 17 noiembrie 2010, și punctul 6.4 din Carta europeană privind statutul judecătorului, adoptată la Strasbourg la 10 iulie 1998 de Consiliul Europei.

17 În aceste condiții, Tribunalul Neamț a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Articolul 2 [TUE], care, atunci când enunță valorile pe care se întemeiază Uniunea Europeană, se referă la respectarea statului de drept, precum și articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf [TUE] coroborat cu articolul 47 din [cartă], potrivit cărora statele membre asigură o protecție juridică

efectivă, întemeiată pe dreptul de acces la o instanță judecătorească independentă și imparțială, trebuie interpretate în sensul că principiul independenței judecătorilor se opune refuzului includerii în întinderea drepturilor pensiei de serviciu și a componentei salariale reprezentate de [diurna de detașare], componentă salarială ce nu a fost vărsată cu titlu de rambursare a cheltuielilor suportate efectiv pentru detașare, cum ar fi fost cheltuielile de transport, de cazare sau de masă, acordată judecătorilor care au avut statutul de judecători detașați/delegați, întrucât acest refuz derogă de la mecanismul de stabilire a pensiei judecătorilor pe baza unor criterii obiective, independente de intervenția arbitrară a puterii executive și a puterii legislative, având ca efect reducerea permanentă a nivelului remunerației, cu încălcarea garanțiilor constituționale menite să asigure judecătorilor o pensie de serviciu în conformitate cu demnitatea funcției lor și cu sfera lor de atribuții, precum și faptul că justiția este administrată de instanțe independente și de judecători independenți?”

**Cu privire la întrebarea preliminară**

18 În temeiul articolului 99 din Regulamentul de procedură al Curții, atunci când răspunsul la o întrebare formulată cu titlu preliminar poate fi în mod clar dedus din jurisprudență sau atunci când răspunsul la o astfel de întrebare nu lasă loc niciunei îndoieli rezonabile, Curtea, la propunerea judecătorului raportor și după ascultarea avocatului general, poate oricând să decidă să se pronunțe prin ordonanță motivată.

19 În prezenta cauză, se impune aplicarea acestei dispoziții.

20 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 2 TUE și articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE coroborat cu articolul 47 din cartă trebuie interpretate în sensul că principiul independenței judecătorilor se opune refuzului de a se lua în considerare o diurnă de detașare pentru calcularea pensiei de serviciu atunci când un astfel de refuz, pe de o parte, derogă de la mecanismul prin care se urmărește ca pensia de serviciu a judecătorilor să fie stabilită pe baza unor criterii obiective, independente de intervenția arbitrară a puterilor executivă și legislativă, și, pe de altă parte, determină o diminuare considerabilă a nivelului de remunerare a judecătorilor pensionari.

21 După cum rezultă din jurisprudența Curții, deși, conform principiului separării puterilor ce caracterizează funcționarea unui stat de drept, independența instanțelor trebuie să fie garantată față de puterile legislativă și executivă ale unui stat membru, simplul fapt că aceste puteri sunt implicate în stabilirea remunerației judecătorilor nu este în sine de natură să creeze o dependență a judecătorilor față de puterile menționate și nici să dea naștere unor îndoieli cu privire la independența sau la imparțialitatea lor. Astfel, statele membre dispun de o marjă largă de apreciere atunci când elaborează bugetul și iau decizii cu privire la diferitele posturi de cheltuieli publice. Această marjă largă de apreciere include stabilirea metodei de calcul al cheltuielilor respective și, printre altele, al remunerației judecătorilor, puterile legislativă și executivă naționale fiind cele mai în măsură să țină seama de contextul socioeconomic specific al statului membru în care trebuie întocmit acest buget și trebuie garantată independența judecătorilor (Hotărârea din 25 februarie 2025, Sąd Rejonowy w Białymstoku și Adoreikė, C-146/23 și C-374/23, EU:C:2025:109, punctele 50 și 51).

22 Cu toate acestea, normele naționale referitoare la remunerația judecătorilor nu trebuie să dea naștere, în percepția justițiabililor, unor îndoieli legitime referitoare la impenetrabilitatea judecătorilor în discuție în privința unor elemente exterioare și la neutralitatea lor în raport cu

interesele care se înfruntă. În acest scop, cartele, rapoartele și alte documente întocmite de organele Consiliului Europei sau care fac parte din sistemul Organizației Națiunilor Unite pot furniza indicații pertinente pentru interpretarea dreptului Uniunii în prezența unor dispoziții naționale adoptate în materie (Hotărârea din 25 februarie 2025, Sąd Rejonowy w Białymstoku și Adoreikė, C-146/23 și C-374/23, EU:C:2025:109, punctele 52 și 53).

23 Astfel cum a arătat Curtea la punctul 65 din Hotărârea din 25 februarie 2025, Sąd Rejonowy w Białymstoku și Adoreikė (C-146/23 și C-374/23, EU:C:2025:109), puterile legislativă și executivă ale unui stat membru pot deroga de la reglementarea națională care definește în mod obiectiv modalitățile de stabilire a remunerației judecătorilor, hotărând să reducă cuantumul acestei remunerații, sub rezerva îndeplinirii unui anumit număr de cerințe.

24 În primul rând, în conformitate cu principiul securității juridice, o măsură de reducere a remunerației sau a pensiei de serviciu a judecătorilor trebuie să fie stabilită prin lege și să fie obiectivă, previzibilă și transparentă [Hotărârea din 5 iunie 2025, Curtea de Apel București (Încetarea acordării unei indemnizații de pensionare a judecătorilor), C-762/23, EU:C:2025:400, punctul 25 și jurisprudența citată].

25 În această privință, trebuie precizat că cerința previzibilității este îndeplinită atunci când justițiabilul poate ști, plecând de la textul dispoziției pertinente și, dacă este necesar, cu ajutorul interpretării care este dată acestui text de instanțele naționale în cauză, care este domeniul de aplicare al acestei dispoziții (a se vedea prin analogie Hotărârea din 3 mai 2007, Advocaten voor de Wereld, C-303/05, EU:C:2007:261, punctul 50, precum și Hotărârea din 26 iunie 2025, Makeleio și Zougla, C-555/23 și C-556/23, EU:C:2025:484, punctul 88). Principiul securității juridice, care impune ca normele de drept să fie clare și precise și ca aplicarea lor să fie previzibilă pentru justițiabili, în special atunci când pot avea consecințe defavorabile, nu poate fi înțeles astfel în sensul că impune legiuitorului sau instanței naționale, în cadrul unei norme pe care primul o adoptă, iar al doilea o interpretează, să menționeze diferitele ipoteze concrete în care o normă abstractă este susceptibilă să se aplice, în măsura în care toate aceste ipoteze nu pot fi stabilite în avans (a se vedea prin analogie Hotărârea din 1 august 2025, Timchenko/Consiliul, C-703/23 P, EU:C:2025:608, punctul 33).

26 În al doilea rând, o măsură de reducere a remunerației sau a pensiei de serviciu a judecătorilor trebuie să fie justificată de un obiectiv de interes general, precum imperativul eliminării unui deficit public excesiv, în sensul articolului 126 alineatul (1) TFUE, cu precizarea că posibilitatea unui stat membru de a se prevala de un astfel de imperativ nu presupune deschiderea împotriva sa a unei proceduri în temeiul Protocolului (nr. 12) privind procedura aplicabilă deficitelor excesive, anexat la Tratatele UE și FUE [Hotărârea din 5 iunie 2025, Curtea de Apel București (Încetarea acordării unei indemnizații de pensionare a judecătorilor), C-762/23, EU:C:2025:400, punctul 26 și jurisprudența citată].

27 Rațiunile bugetare care au justificat adoptarea unei măsuri de derogare de la normele de drept comun privind remunerația judecătorilor trebuie să fie explicate în mod clar. În plus, sub rezerva unor împrejurări excepționale justificate în mod corespunzător, aceste măsuri nu trebuie să vizeze în mod specific numai membrii instanțelor naționale și trebuie să se înscrie într-un cadru mai general prin care se urmărește ca un grup mai larg de membri ai funcției publice naționale să contribuie la efortul bugetar urmărit [Hotărârea din 5 iunie 2025, Curtea de Apel București (Încetarea acordării unei indemnizații de pensionare a judecătorilor), C-762/23, EU:C:2025:400, punctul 27 și jurisprudența citată].

28 Astfel cum se prevede la punctul 54 din Recomandarea CM/Rec(2010) 12 din 17 noiembrie 2010, „[t]rebuie introduse dispoziții legale specifice care să instituie o măsură de protecție împotriva unei reduceri a remunerației care ar viza în mod specific judecătorii”. În schimb, după cum se indică la punctul 57 din expunerea de motive a acestei recomandări, „[o] dispoziție referitoare în mod specific la nereducerea remunerației judecătorilor nu se opune unei reduceri a remunerației care se înscrie în cadrul politicilor publice de reducere generală a salariilor membrilor serviciilor publice”.

29 În consecință, atunci când adoptă măsuri de restricție bugetară care afectează funcționarii și agenții săi publici, un stat membru poate, într-o societate caracterizată prin solidaritate, astfel cum se subliniază la articolul 2 TUE, să decidă să aplice aceste măsuri și judecătorilor naționali [Hotărârea din 5 iunie 2025, Curtea de Apel București (Încetarea acordării unei indemnizații de pensionare a judecătorilor), C-762/23, EU:C:2025:400, punctul 29 și jurisprudența citată].

30 În al treilea rând, în conformitate cu principiul proporționalității, care constituie un principiu general al dreptului Uniunii, orice măsură care vizează reducerea remunerației judecătorilor trebuie să fie de natură să garanteze realizarea obiectivului de interes general urmărit de încetare a deficitelor publice excesive, să se limiteze la strictul necesar pentru atingerea acestui obiectiv și să nu fie disproporționată în raport cu obiectivul menționat, ceea ce presupune evaluarea comparativă a încetării deficitelor publice excesive și a ingerinței în principiul independenței judecătorilor [Hotărârea din 5 iunie 2025, Curtea de Apel București (Încetarea acordării unei indemnizații de pensionare a judecătorilor), C-762/23, EU:C:2025:400, punctul 30].

31 În aceste condiții, ținând seama de marja largă de apreciere recunoscută statelor membre atunci când elaborează bugetul și iau decizii cu privire la diferitele posturi de cheltuieli publice, astfel cum a fost amintită la punctul 21 din prezenta ordonanță, un stat membru are posibilitatea să adopte o măsură legislativă care nu urmărește să deroge de la reglementarea de bază care stabilește remunerația judecătorilor pentru a face față unei crize bugetare, ci să modifice această reglementare pentru viitor, prin diminuarea remunerației lor, în vederea ameliorării situației sale bugetare pe termen lung [Hotărârea din 5 iunie 2025, Curtea de Apel București (Încetarea acordării unei indemnizații de pensionare a judecătorilor), C-762/23, EU:C:2025:400, punctul 32].

32 Principiul independenței judecătorilor, care decurge din articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE coroborat cu articolul 2 TUE, nu se poate opune unei astfel de modificări, chiar dacă aceasta nu este limitată în timp, în măsura în care nivelul de remunerare a judecătorilor nou-stabilit rămâne suficient pentru a le asigura independența. Menținerea independenței judecătorilor impune astfel ca, în pofida aplicării unei măsuri de restricție bugetară în privința lor, nivelul remunerației lor să fie întotdeauna adecvat în raport cu importanța funcțiilor pe care ei le exercită, pentru a-i proteja de intervenții sau presiuni exterioare care le pot periclita independența de judecată și le pot influența deciziile [Hotărârea din 5 iunie 2025, Curtea de Apel București (Încetarea acordării unei indemnizații de pensionare a judecătorilor), C-762/23, EU:C:2025:400, punctele 33 și 34].

33 Nivelul remunerației judecătorilor trebuie să fie suficient de ridicat, având în vedere contextul socioeconomic al statului membru în cauză, pentru a le conferi o independență economică certă, de natură să îi protejeze împotriva riscului ca eventuale intervenții sau presiuni exterioare să poată dăuna neutralității deciziilor lor. Astfel, nivelul acestei remunerații trebuie să fie de natură să protejeze judecătorii împotriva oricărui risc de corupție. Aprecierea caracterului adecvat al remunerației judecătorilor presupune, printre altele, să se țină seama de situația economică, socială și financiară a statului membru în cauză. Din această perspectivă, este adecvat să se

compare remunerația medie a judecătorilor cu salariul mediu din statul respectiv [Hotărârea din 5 iunie 2025, Curtea de Apel București (Încetarea acordării unei indemnizații de pensionare a judecătorilor), C-762/23, EU:C:2025:400, punctele 35 și 36].

34 Aceste considerații sunt valabile *mutatis mutandis* pentru judecătorii pensionari. Astfel, faptul că judecătorii în activitate au garanția că vor primi, după pensionare, o pensie suficient de ridicată este de natură să îi protejeze împotriva oricărui risc de corupție în perioada lor de activitate [Hotărârea din 5 iunie 2025, Curtea de Apel București (Încetarea acordării unei indemnizații de pensionare a judecătorilor), C-762/23, EU:C:2025:400, punctul 37 și jurisprudența citată].

35 Este necesar să se menționeze, în această privință, punctul 54 din Recomandarea CM/Rec(2010) 12 din 17 noiembrie 2010, potrivit căruia „[t]rebuie să existe garanții […] pentru plata unei pensii de serviciu care ar trebui să fie [raportată] în mod rezonabil la nivelul de remunerare a judecătorilor în exercițiu”. De asemenea, de la punctul 6.4 din Carta europeană privind statutul judecătorului, menționată la punctul 16 din prezenta ordonanță, reiese că acest statut trebuie să garanteze judecătorului „care a atins vârsta legală de încetare a funcțiilor sale, după ce le-a exercitat pe parcursul unei anumite perioade de timp, […] o pensie al cărei nivel trebuie să fie cât mai aproape posibil de nivelul ultimei remunerări din activitatea jurisdicțională”.

36 În al patrulea rând, o măsură de reducere a remunerației trebuie să poată face obiectul unui control jurisdicțional efectiv, potrivit modalităților procedurale prevăzute de legislația statului membru în cauză.

37 Deși, în cadrul procedurii prevăzute la articolul 267 TFUE, nu este de competența Curții să aplice normele dreptului Uniunii într-o anumită speță, aceasta poate, plecând de la dosarul cauzei principale, precum și de la observațiile scrise de care dispune, pentru a furniza un răspuns util instanțelor de trimitere, să le ofere indicii de natură să permită acestor instanțe să se pronunțe (Hotărârea din 25 februarie 2025, Sąd Rejonowy w Białymstoku și Adoreikė, C-146/23 și C-374/23, EU:C:2025:109, punctul 77, precum și jurisprudența citată).

38 În această privință, Curtea arată că, în speță, nici Legea privind vechiul statut al magistraților, nici Hotărârea Guvernului nr. 1275 din 18 octombrie 2005, nici OUG nr. 27/2006 nu au clarificat în mod expres problema naturii salariale sau nesalariale a diurnei de detașare. Ținând seama și de fluctuațiile arătate cu privire la acest aspect în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, menționate la punctul 15 din prezenta ordonanță, rezultă că nu se poate considera că dreptul ca această indemnizație să fie inclusă în calculul pensiei de serviciu are un temei suficient în dreptul român [a se vedea prin analogie Hotărârea din 5 iunie 2025, Curtea de Apel București (Încetarea acordării unei indemnizații de pensionare a judecătorilor), C-762/23, EU:C:2025:400, punctul 48].

39 Având în vedere considerațiile care precedă, este necesar să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 2 TUE și articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE coroborat cu articolul 47 din cartă trebuie interpretate în sensul că principiul independenței judecătorilor nu se opune refuzului de a lua în considerare o diurnă de detașare pentru calcularea pensiei de serviciu atunci când un astfel de refuz, pe de o parte, derogă de la mecanismul prin care se urmărește ca pensia de serviciu a judecătorilor să fie stabilită pe baza unor criterii obiective, independente de intervenția arbitrară a puterilor executivă și legislativă, și, pe de altă parte, determină o diminuare considerabilă a nivelului de remunerare a judecătorilor pensionari.

**Cu privire la cheltuielile de judecată**

40 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a șaptea) declară:

**Articolul 2 TUE și articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE coroborat cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că principiul independenței judecătorilor nu se opune refuzului de a lua în considerare o diurnă de detașare pentru calcularea pensiei de serviciu atunci când un astfel de refuz, pe de o parte, derogă de la mecanismul prin care se urmărește ca pensia de serviciu a judecătorilor să fie stabilită pe baza unor criterii obiective, independente de intervenția arbitrară a puterilor executivă și legislativă, și, pe de altă parte, determină o diminuare considerabilă a nivelului de remunerare a judecătorilor pensionari.**

Luxemburg, 8 decembrie 2025.

Grefier
A. Calot Escobar

Președinte de cameră
F. Schalin